

Divertimento

УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК

ИЗДАВА СЕ ОТ ЧАСТНО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ „ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ“ ГР. ДОБРИЧ

ЯНУАРИ, 2024

СВЕТОВЕН ДЕН НА ОБРАЗОВАНИЕТО

Частно езиково училище „Леонардо да Винчи“ отбеляза Световния ден на образованието на 24 януари с училищен форум на знанието.

Традиция в училището е провеждането на т.нар. дни на еkleктичното образование, като в групови и индивидуални занимания учениците и техните ментори учители развиват теми от света на природата, технологиите, икономиката и философията.

Тема на училищния форум беше „Науката и изкуството в условията на технологична революция и изкуствен интелект“. Учениците разсъждаваха върху различни аспекти на въпроса не дали трябва да се изучават науки и изкуство в училище, а как така, че изкуственият интелект да не замени скоро своя прототип, човешкия интелект.

Учениците от **5. до 12. клас** бяха разделени на четири групи с различни типове задачи.

Групата на **5. и 6. клас** изработи „Камера обскура“ и отговаря на въпроси за начина на работа и приложението в развитието на фотографията. Седмокласници и осмокласници се потопиха в света на биониката, като гост преподавателят арх. Пампоров показа на учениците как да създадат своите първи скулптурни модели, вдъхновени от природата.

Равновесието във физиката и химията и значението на знанието за „силата на тежестта“ и рН на средата бяха сред въпросите по време на лабораторните упражнения на учениците от **9. и 10. клас**.

„Изкуственият интелект – новото предизвикателство пред човечеството“ – една тема, която ще продължаваме да дискутираме в общността ни. Най-големите ученици от 11.-12. клас, които след прожекция на откъс от филма „Блейд Рънър 2049“ разсъждаваха върху етичните норми в използването на изкуствения интелект,

дебатираха проблемите, които ще занимават и следващите десетилетия учените от сферата на медицината, биониката, психологията и философията.

В края на събитието учениците отговаряха аргументирано на въпроси и представяха свършеното от тях пред жури, съставено от техните ментори и учители.

Нели Николаева

В този брой:

Нашите събития..... стр. 1

Нашите преводачи... стр. 2-3

Нашите атлети..... стр. 4

Кецове..... стр. 5

Ателие 6+..... стр. 6

DEEP RIVER

Deep river,
My home is over Jordan.
Deep river, Lord,
I want to cross over into campground.

Oh, don't you want to go,
To the Gospel feast;
That Promised Land,
Where all is peace?

Oh, deep river, Lord,
I want to cross over into campground.

ДЪЛБОКАТА РЕКА

Бездънна река,
мой дом е над Йордан.
Дълбока река, Господи,
искам да стигна твоя подслон.

О, не желаш ли да стигнеш
на пиршеството на Божието слово –
тази Обетована земя,
където всичко е покой?

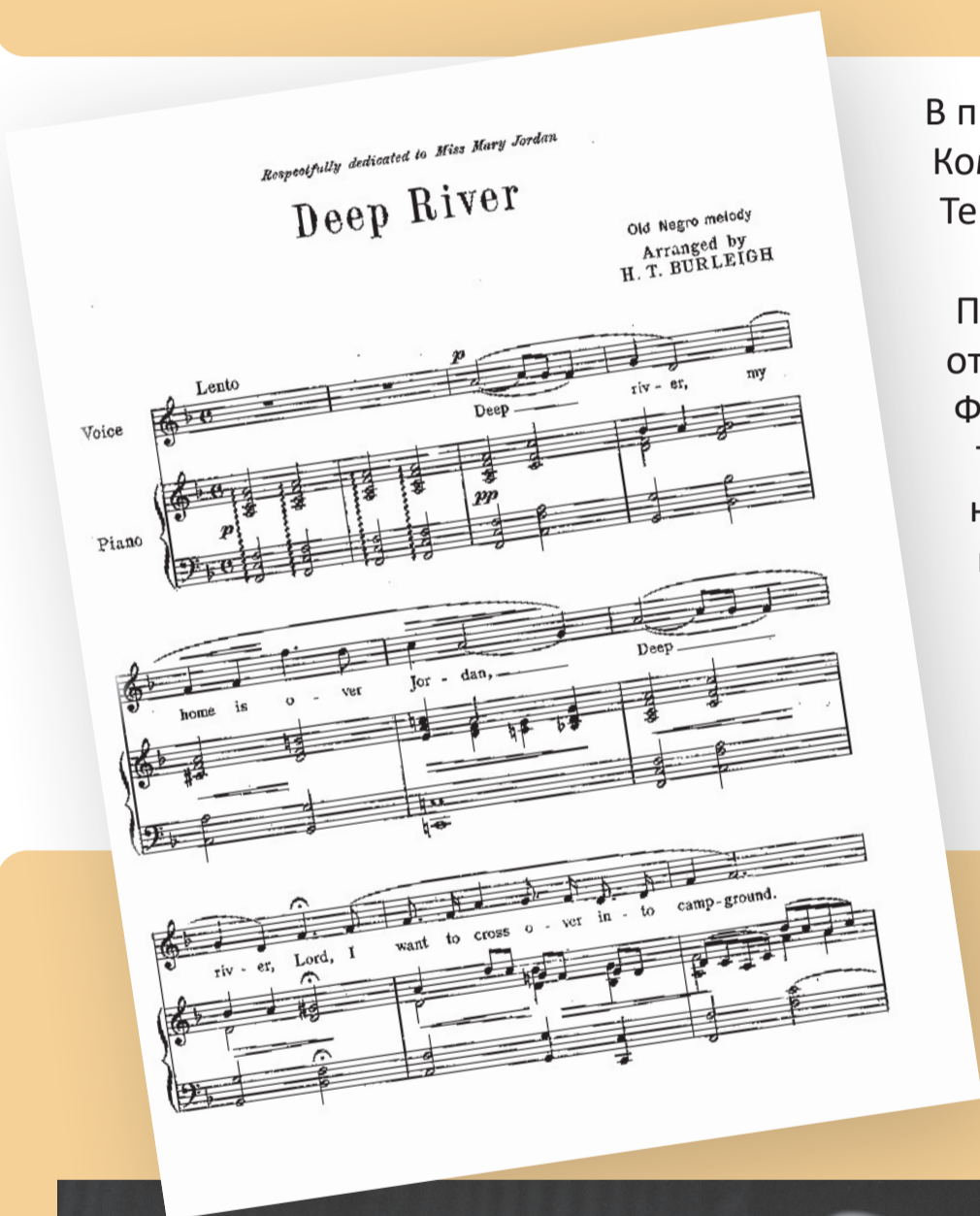
О, безкрайна река, Господи,
Искам да стигна твоя подслон.

В превод на **Мария-Киара Йорднова**, 8. клас
Композитор: **Harry T. Burleigh**
Текст – народен

Песента е сред най-известните госпъл творби и е част от репертоара на звезди като Махалия Джаксън и Арета Франклин.

Текстът на песента е вдъхновен от тежкото изпитание на афроамериканците, които дълго време са роби на привилегированата бяла раса в щатите и Великобритания.

Посветена е на безбройните жертви, но и на твърдото им упование, вярата им в Бог и надеждата за мирен свободен житейски път.

Махалия Джаксън, 1961 г.

Арета Франклин, 1968 г.

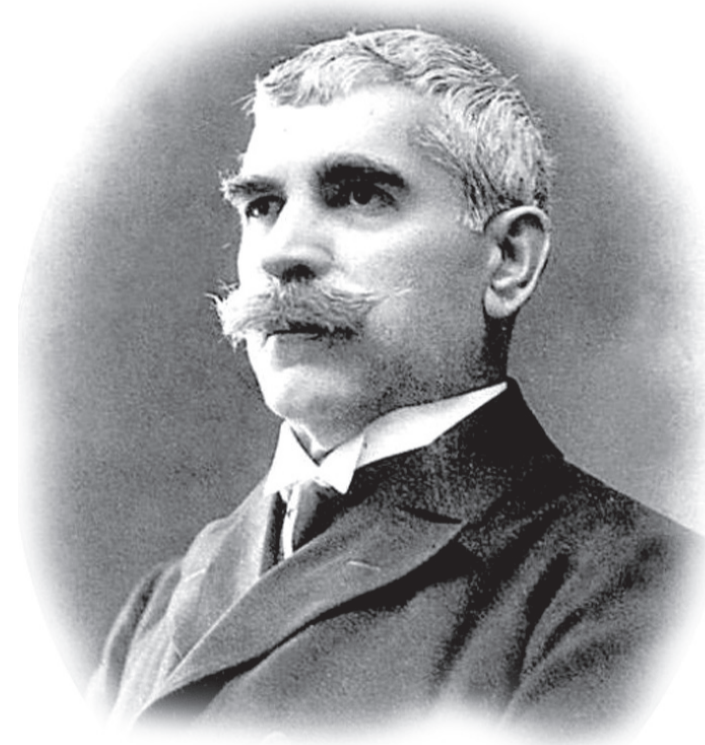
February 20. The late cold of that winter was intensified more and more by the northerly winds which were blowing incessantly for the past two weeks. The Danube was frozen over; a thick layer of ice had clothed the majestic river as if in copper armor. The place where the proud waves of the Danube had once appeared blue was now a white meadow, ending in the south with a high bank where the jackdaws cackled, and in the north merging with the endless Wallachian plain. Instead of the steamers and boats that sometimes crossed and swept the silent currents of the Danube, now like on a natural bridge created from time immemorial, a car creaked, passengers stood out black who passed through and departed fearlessly the petrified and insensible chest of the river from one bank to the other. But from below, one meter below them, black, roaring angry billows rushed, like the violent waves of a soul, which veiled a cold-blooded face. Along the Turkish coast, nearby, small wooden huts appeared in the distance, resembling graves from afar among the desolate and bare spaces, now covered with a blanket of snow. But at night small fires twinkled merrily in them and irresistibly attracted the eye of the traveler who was now wandering through the darkness along the Wallachian coast.

That night wanderer was Makedonski.

20 февруари. Късните студове на тая зима се усилваха повече и повече от северните ветрове, които духаха непрестанно от две недели насам. Дунавът беше замръзнал; един дебел пласт лед беше облякъл като в медна броня величествената река. Мястото, дето друг път се синееха гордите вълни на Дунава, сега беше една бяла поляна, която на юг се свършваше с висок бряг, дето грачеха чавките, а на север се сливаше с безбройната влашка равнина. Вместо параходите и лодките, които друг път кръстосваха и бърчеха безшумните струи на Дунава, сега като по един естествен, създаден от памтивека мост, скърцаха кола, чернееха се пътници, които безстрашливо през вкаменените и безчувствени гърди на реката минуваха и заминуваха от единия бряг на другия. Но отдолу, един метър под тях, се стремяха черни, шумящи сърдити талази, като буйните вълни на една душа, която забуля едно хладнокръвно лице. По турския бряг на близко разстояние се мержелееха малки дървени колиби, прилични отдалеч на гробове сред пустите и голи пространства, покрити сега със снежна пелена. Но нощем малки огънчета весело блещукаха в тях и неодолимо влачеха погледа на пътника, който сега се скиташе из тъмнината по влашкия бряг.

Тоя нощен скитник беше Македонски.

Превод: Симеон Пламенов, 7. клас

ИНТЕРВЮ С ГЕОРГИ АРНАУДОВ

Здравей, Георги! Ще ни споделиш ли как се случи срещата ти с баскетбола - ти ли избра него, или той теб?

Георги: - От петгодишен тренирам футбол, но в дни-те, в които нямах тренировки, посещавах тези по баскетбол, които водеше майка ми. Така до 4. клас, когато настоящият ми треньор Кирил Киров в разговор с мене и семейство ми сподели, че имам потенциал, но трябва да се трудя много, за да съм успешен. Бях на десет, когато баскетболът, с малка помощ, избра мен.

В кои отбори играеш и с кой номер?

Играя с #6 или #66 за БК „Ънстопабъл“ Добрич, като се състезавам в четири възрастови групи - до 17г, до 19г, както в А и Б група мъже в Българска баскетболната лига, а до 16 години се състезавам в отбора на БК „Черно море-тича“

Кой е най-силният съперник (отбор), срещу когото си играл?

„Сибиу“ Румъния в Европейската лига за младежи до 14 години.

Кой ти е любимият баскетболист?

Стеф Къри-Голдън Стейт.

Ще споделиш ли кое е най-голямото ти индивидуално постижение като спортист?

Баскетболът е отборен спорт, имам медали от различ-

ни първенства, но вярвам, че най-хубавото предстои. **Кое е най-важното нещо, което трябва да спазва един атлет?**

За да си успешен спортист, ученик и човек, трябва да имаш дисциплина, самоконтрол, уважение, да даваш на другите, да полагаш усилия всеки ден.

Какво би казал на младите хора, които се колебаят към кой спорт да се насочат?

Не е задължително да имаш цели да си професионалист, а да спортуваш за здраве, дисциплина и много нови запознанства.

Велизар Иванов, 6. клас

МОЕТО ПЪТУВАНЕ ДО ХАВАЙСКИТЕ ОСТРОВИ

Моето пътешествие до САЩ се случи миналата година, в края на пролетта. Трябваше първо да стигнем до Истанбул, оттам се насочихме към Калифорния. След няколко дни в големия щат тръгнахме към Хаваи. Мястото, което ме плени завинаги, се нарича Кауай. .

Докато бяхме на островите, едно нещо ме шокира, и това бе тяхната природа. Беше толкова забележително, че се почувствах заслепен от тази екзотика. Не приличаше на нищо друго, което съм виждал. Е, може би за малко се почувствах като герой от „Карибски пирати“.

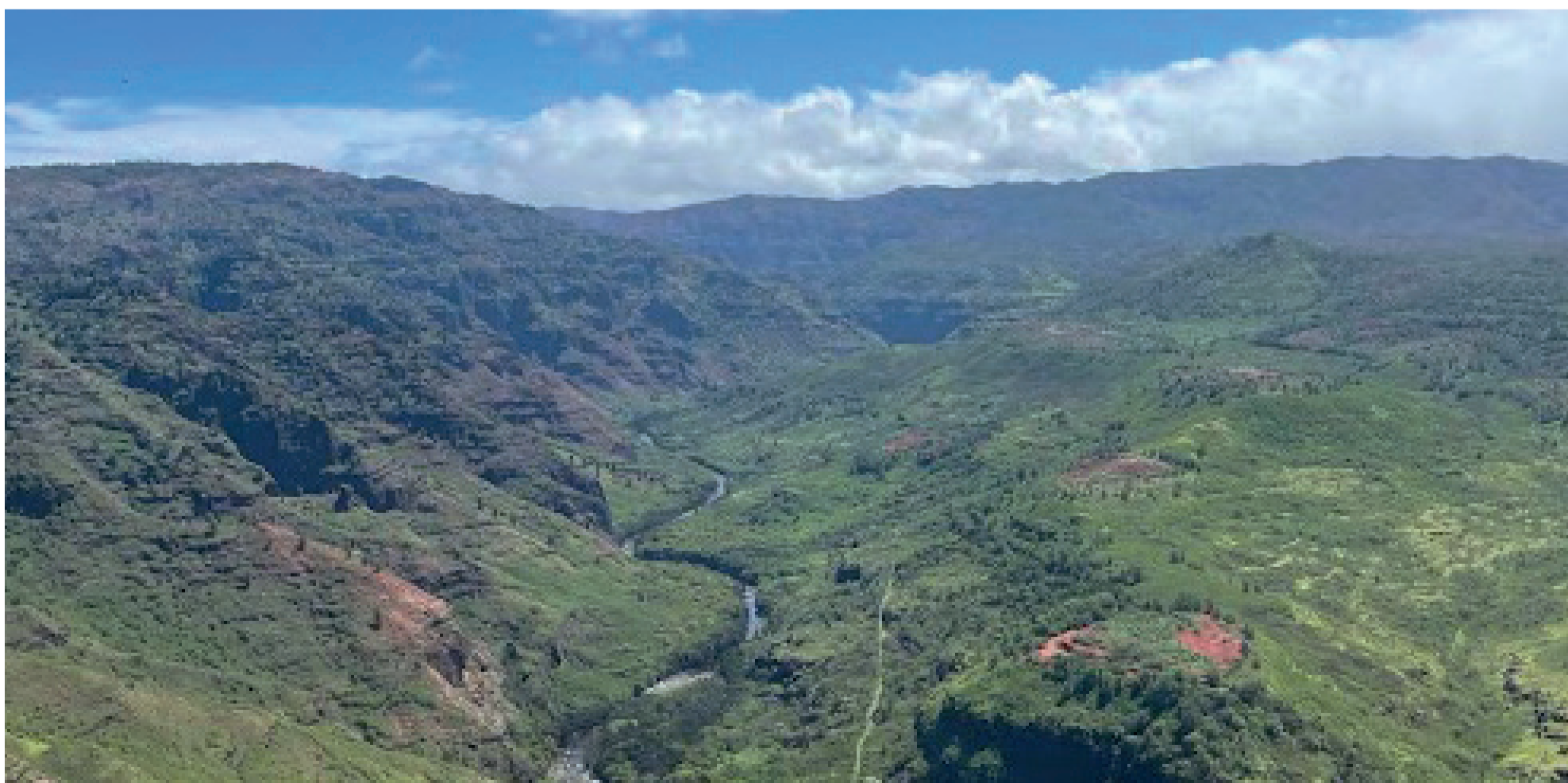
В Хаваи ме развълнува още повече едно представление. В него ни разказаха кои са били първите хора на островите - нещо като карнавално представление, възстановяващо техните митове за появата на света и човека.

Райските диви плажове също не бих могъл да забравя.

Те бяха толкова великолепни, че не мога да си обясня непокътнатата щедрост на природата им. Нямах много хора, просто беше перфектно. Спомен завинаги остават и нашите походи в Хаваи. Видяхме много видове растения и плодове, които не бях и чувал преди.

Обаче, след като се върнахме, разбрах едно нещо - всичко, което го има в Америка, го има и в България, даже по-красиво, защото е наше родно. Така че аз се чувствам най-щастлив у дома.

Александър Пейчев, 6. клас.

„КАКВО Е ЗА МЕН ПРИЯТЕЛСТВОТО ?“

(есе)

За мен приятелството е едно от най-ценните неща в живота. То ни дава опора и хубави моменти, изпълнени с много забава и радост. Човекът не е създаден, за да бъде сам, още от своето създаване е призван да пътува през живота с някого. Как би оцелял в преломни моменти, носещи заплаха за неговото физическо и психическо съществуване?!

Разбира се, приятелството трябва да бъде взаимно - път от двете страни на моста. В противен случай няма да има разбирателство, а щом го няма, общуването между тези две души не съществува . Имам предвид, че приятелството не би могло да бъде вечно и ако искаме да го запазим, трябва да го поддържаме . То е като едно цвете, за което трябва да се грижим и да го поливаме, ако искаме отново да ни радва с красотата си . Сега се чудите защо толкова много желаем да запазим приятелството с даден човек. Защото може би тази личност се превръща в летящо килимче, което ни води напред през трудностите на живота, като междувременно с това прави света по-цветен и по-пълен. Един компютър не би могъл да измести приятелството, защото той ни улеснява живота и запазва нашите лични данни, в замяна той получава само заряд. Не всички хора, за жалост, могат да бъдат наши верни приятели, защото не всички са комуникативни или пък не обичат да дават, а само да взимат. Държат се с хората около себе си все едно са устройства, които функционират в полза на някого.

Има безброй проявления на приятелството, затова светът е толкова голям и шарен, за да можеш да откриеш своя подходящ приятел за теб, на когото да подадеш ръка в труден момент, без да се замисляш, без да чакаш непременно благодарност или преданост.

Желая на всеки да намери щастието в живота и да улови красотата му с помощта на хай-близкия си любим човек .

Константин Колев, 6. клас

Съставител: Адриана Вълчева
 Редакторски екип: А. Вълчева, З. Живкова, П. Стоянов
 Графично оформление: Вълчеви
 Автори, преводачи, репортери:
 Н.Николаева, Мария-Киара Йорданова, С. Иванов, К. Колев, В. Иванов

Координати:
 Гр. Добрич, бул. Русия 2Е; Тел. 058 602418
 E-mail: leonardoschool@gmail.com
 Web: www.leonardo-dobrich.com
 Facebook: @leonardoschooldobrich